

Interview met
scenarist en
lijkschouwer
Antoine
Tracqui
(*Autopsie*)
► pagina 6

Dampierre

De complete historische
reeks van Yves Swolfs
in drie integrales!

► pagina 10

Drie albums, drie moorden, drie lijkschouwers. Meeslepende misdaadreeks op scenario van een werkelijke lijkschouwer.

TEKENAARS

Paolo Antiga
Francesca Follini

SCENARIST

Antoine Tracqui

UITVOERING

Hardcover, 56 pagina's

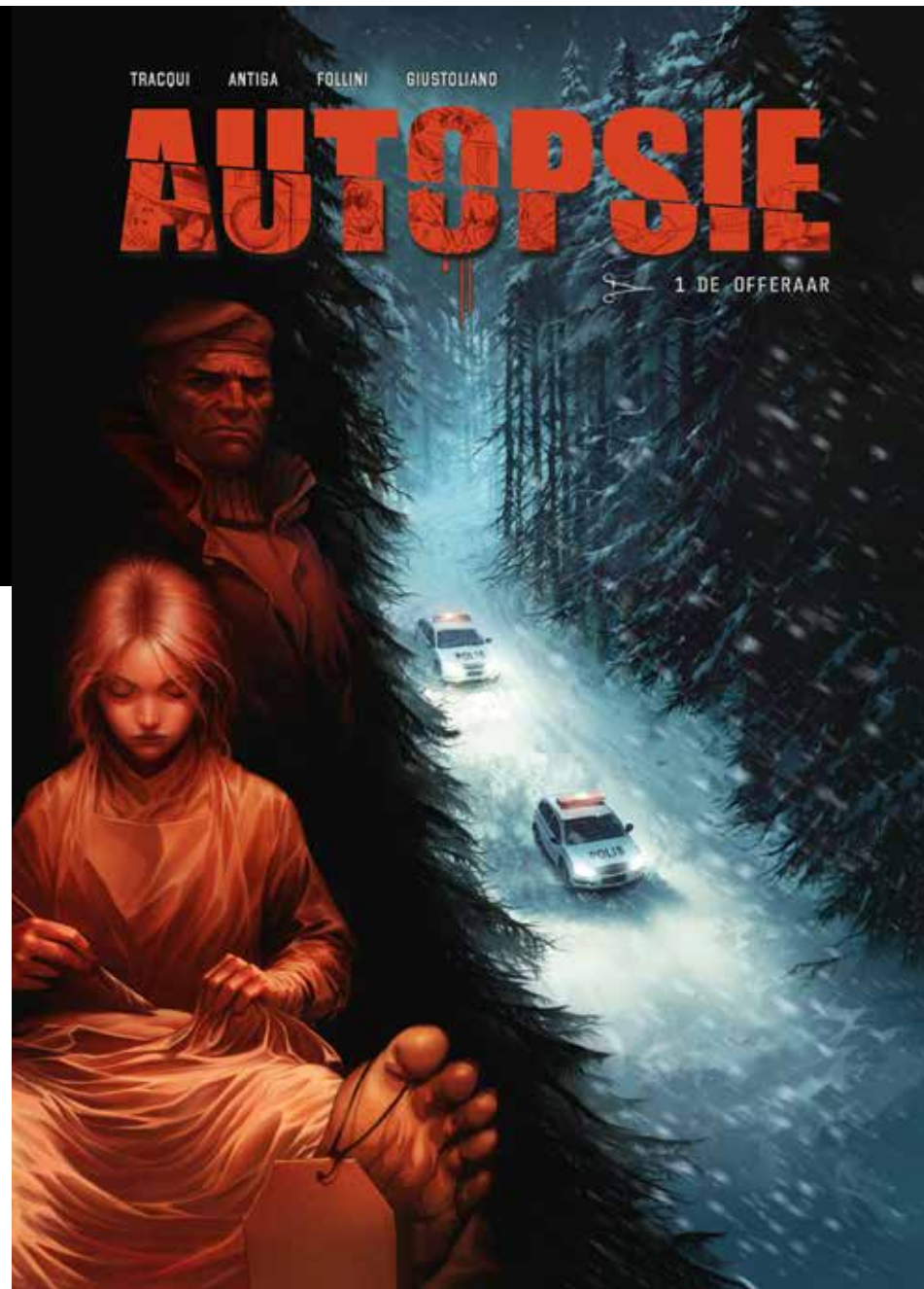
PRIJS

23,95 euro

ISBN

9789085528883

Gruwelijke moorden, een waanzinnig ritueel, een jonge lijkschouwer die de weg kwijt is. Tussen bloed en ijs, een onderzoek naar de diepte van de waanzin. Göteborg, kort voor Kerstmis. Jennie Lund, een jonge, onervaren lijkschouwer, raakt ongewild verwickeld in een huiveringwekkend onderzoek naar een reeks gruwelijke misdaden. Naarmate de moorden zich opstapelen, wordt het mysterie steeds groter: slaat de moordenaar willekeurig toe, of is er een onvermoed verband tussen de slachtoffers? Waarom lijkt zijn werkwijze op het blót-ritueel, het bloedoffer dat vóór de komst van het christendom werd gebracht? En waarom doet Jennies oom, de elitepolitieagent die het onderzoek zou moeten

leiden, er alles aan om de zaken te verdoezelen? Een duik in de duisternis tegen de achtergrond van neo-heidense rituelen en onuitsproken familiegeheimen, in de puurste traditie van Scandinavische thrillers.

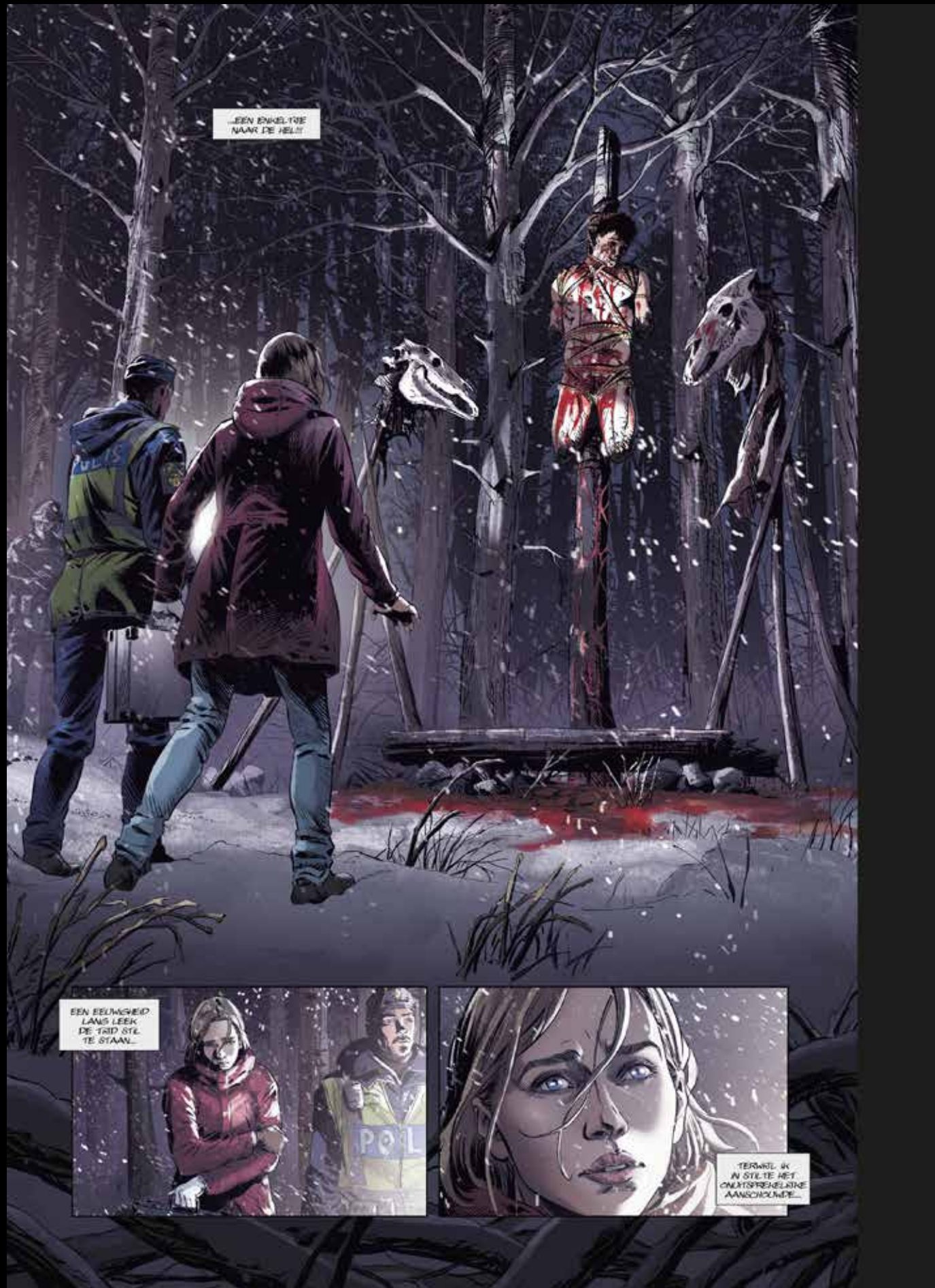
Deel 2 verschijnt in mei 2026.

Een lijkschouwer krijgt van een maffiafamilie 24 uur om de dader van een barbaarse moord te vinden. Als hij faalt, wacht hem de dood.

Fragment uit *Autopsie 1: De Offeraar*, nieuw in april 2026.

Interview met Antoine Tracqui

Autopsie is een nieuwe conceptreeks met complete verhalen per album met telkens een andere lijkschouwer als hoofdpersonage. de drie delen verschijnen in april, mei en juni. Deel 1, *De Offeraar*, met een moordenaar die zijn slachtoffers martelt en verminkt, leest als een Scandinavische misdaadthriller. Scenarist Antoine Tracqui is zelf een lijkschouwer en ontleedt de oorsprong van dit duistere en boeiende onderzoek.

Hoe wordt een lijkschouwer romanschrijver en scenarist van stripverhalen?

TRACQUI: “Ik denk dat als je dezelfde vraag zou stellen aan een slager, een veilingmeester of een vlooiëntrainer die schrijver is geworden, je hetzelfde antwoord zou krijgen: uit passie, om te voldoen aan die drang die je altijd al hebt gehad, namelijk het produceren en uitwisselen van betekenis en emotie. Ik gebruik bewust de term uitwisseling, omdat naar mijn mening de beste beloning van de kunstenaar — behalve

de auteursrechten die mijn geliefde uitgever mij betaalt — de enthousiaste reactie is die je tegenkomt op een blog, of de vonk van passie in de ogen van de grootmoeder die een van je boeken komt laten signeren.”

Wat was de aanleiding?

TRACQUI: “Dat was aan het einde van de jaren 2000. Op dat moment was ik al bijna vijftientig jaar werkzaam bij het Instituut voor Forensische Geneeskunde in Straatsburg, waar ik bovendien lei-

ding gaf aan het laboratorium voor forensische toxicologie. Ik heb het geluk dat ik zowel forensisch arts als toxicoloog ben. De drang om te schrijven, was nog nooit zo sterk geweest, net als de angst om er echt aan te beginnen, zodat ik mijn omgeving begon te vermoeden met mijn geklaag als onderdrukte kunstenaar... Uiteindelijk bracht een ultimatum van mijn partner me ertoe de stap te zetten. Tussen 2009 en 2011 schreef ik mijn eerste roman, *Point Zéro*.

Wat daarna gebeurde, was een kwestie van geluk. Ten eerste dat ik de aandacht trok van een uitgever die roekeloos genoeg was — of gek, dat is discutabel — om te gokken op een roman van 1,4 miljoen tekens, terwijl voor een eerste fictieroman over het algemeen wordt aanbevolen om niet meer dan driehonderd- of vierhonderduizend tekens te gebruiken. Het ging om Éric Marcellin van Critic, een uitgeverij uit Rennes die destijds zijn eerste stappen zette in de wereld van de fantasyliteratuur. Gelukkig werd het in 2013 gepubliceerd *Point Zéro* gunstig onthaald door de critici en bleek het een groot succes, waardoor het schrijven van de twee vervolgdelen, *Mansolée* (2015) en *Lune de Glace* (2020), een stuk gemakkelijker werd.”

En wat met strips?

TRACQUI: “Dat is mijn tweede gelukstreffer, en die is enorm. Ik werd benaderd door Jean-Luc Istin van uitgeverij Soleil. Hij vond *Point Zéro* zo goed dat hij me een scenario voor een strip wilde laten schrijven. Natuurlijk was ik een complete beginner op dat gebied, maar dat is precies het soort uitdaging dat ik graag aanga! Laten we eerlijk zijn, ik heb toch een aantal tutoriëls moeten doorploegen om te leren wat een sequentiebeschrijving, een American shot of een reverse shot is. (*glimlacht*) Zo schreef ik deel 7 van de reeks *Orakel* met Lucio Leoni als tekenaar, en vervolgens deel 9 van de reeks *Androïden*, getekend door Sylvain Ferret. Toen Jean-Luc me voorstelde om bij hem te komen werken bij de nieuw opgerichte uitgeverij Oxymore van Mourad Boudjellal, heb ik dat met veel enthousiasme aangenomen!”

Met *Autopsie* zet u “collega’s” in de schijnwerpers. Wilde u de achterkant van uw beroep laten zien?

TRACQUI: “Ja en nee. Mijn belangrijkste motivatie was om een bloedige thriller te schrijven met een geloofwaardig onderzoek en wendingen die de lezer in spanning houden. De toekomst zal uitwijzen of ik daarin volledig geslaagd ben, voorlopig duimen we maar. Dat gezegd zijnde, schrijft het draaiboek van deze reeks voor dat elk onderzoek uitsluitend vanuit het perspectief van de lijkschouwer wordt benaderd. Het is dus een ander register dan dat van veel romans, films of televisiefilms, waarin je een duo van politieagent en lijkschouwer hebt.

Het is dus onvermijdelijk dat we een kijkje achter de schermen krijgen. Maar voor mij moeten de actie en de psychologie van de persona-

ges op de voorgrond blijven staan, in een verhaal dat levendig en voor iedereen toegankelijk moet zijn: de forensische techniek wordt dus puur illustratief behandeld, niet documentair of didactisch. Er is niets saaier dan een cursus forensische geneeskunde, en ik word betaald om dat te weten!”

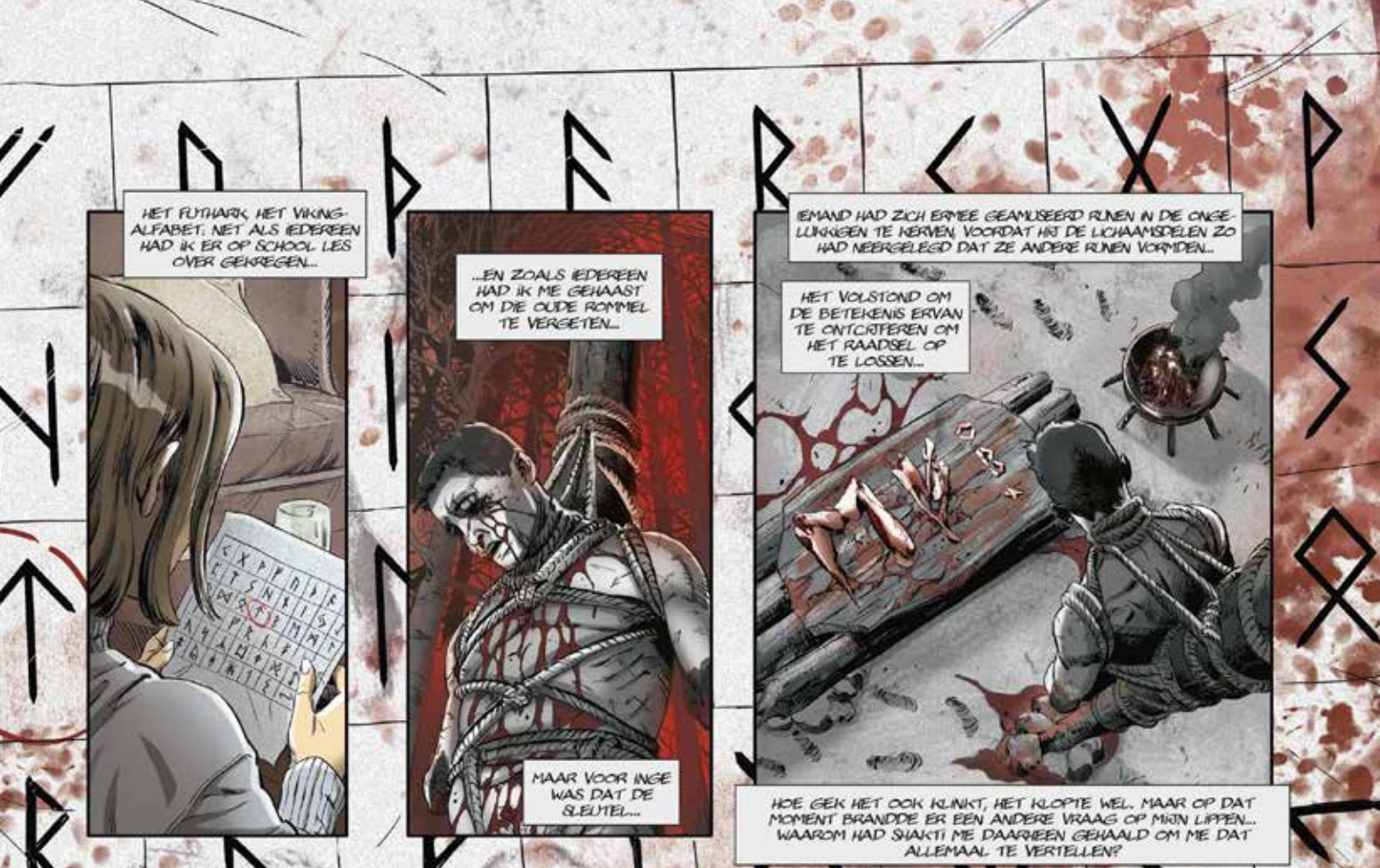
Heb je in het begin iets van jezelf in het personage Jennie Lund gestopt?

TRACQUI: “Er zit natuurlijk een beetje van de jonge Antoine Tracqui in het personage van Jennie Lund. Net als al mijn collega’s werd ik aan het begin van mijn carrière — maar dat gaat daarna gewoon door — geconfronteerd met de angst voor de telefoon die je midden in de nacht uit bed haalt en je naar een plek katapulteert waar je helemaal, maar dan ook helemaal geen zin in had: een man die zijn vrouw en kinderen heeft vermoord en zich vervolgens in de zolder heeft opgehangen, een grootvader die al een maand in zijn badkuip ligt (die tot de rand gevuld is, anders is het niet grappig), of een skelet dat verspreid ligt in het bos en waarvan je de stukken moet verzamelen in een gezellige stortregen.”

Bent u, net als Jennie Lund, in uw carrière geconfronteerd met gruwelijke moorden?

TRACQUI: “Ja, in iets meer dan vijftigendertig jaar carrière heb ik de kans gehad om via autopsie, toxicologische analyse of aanvullend onderzoek aan een aantal buitengewone zaken te werken. Verhalen over seriemoordenaars, met de zaken Pierre Bodein (naar mijn mening ongetwijfeld de ergste), Jacques

Plumain of Patrice Alègre. Daar zal ik u niet meer over vertellen, want ik wil deze heren niet meer publiciteit geven dan ze verdienen. Meer recentelijk waren er andere zaken die de krantenkoppen haalden vanwege de aard van de misdaad of de persoonlijkheid van de dader, zoals de zaken Narumi Kurosaki of Jonathann Daval. Als arts verbonden aan het instituut voor gerechtelijke geneeskunde in Parijs maakte ik deel uit van de lijkschouwers die de autopsies hebben uitgevoerd na de terroristische aanslagen van januari en november 2015.”

U zou uw ervaring kunnen omzetten in een meer documentaireachtige vertelling...

TRACQUI: “We zullen zien... hoewel ik mezelf niet per se de meest geschikte persoon vind om over de dagelijkse praktijk van de forensische

geneeskunde te praten! Voorlopig concentreer ik me in ieder geval liever op puur fictieve projecten, en wachten we nog even met de biografie, of laat ik het aan anderen over om mijn overlijdensbericht te schrijven.”

Hoe heeft u het personage van deze jonge lijkschouwer opgebouwd?

TRACQUI: “Verschillende mensen hebben me al gezegd dat Jennie Lund hen doet denken aan Clarice Starling uit *The Silence of the Lambs*. Dat is een volkomen terechte vergelijking, want dat was precies de referentie die ik in gedachten had toen ik aan dit personage begon te werken. Ik moet zeggen dat ik *The Silence of the Lambs* tot de top-10 van beste romans reken die ik in mijn leven heb gelezen (en ik heb er heel wat gelezen), met als bonus dat de film net zo adembenemend is als de roman! Om deze jonge, onervaren lijkschou-

wer te spelen die in een zaak terecht komt die haar boven het hoofd groeit (en verdrongen herinneringen bij haar oproept), had ik een ietwat saaie blondine nodig, met een heel zacht en jeugdig gezicht, een soepel, bijna androgyn lichaam, een ietwat onhandige houding, een vormeloze jeans en parka over een slobbertrui. Als actrices had ik Saoirse Ronan in gedachten, of Diane Kruger vanwege haar uitstekende rol als autistische politieagente in *The Bridge*. Hoe dan ook, Paolo Antiga en zijn medewerkers van Arancia Studio hebben echt fantastisch werk geleverd door me een Jennie Lund te geven die 100% overeenkwam met het beeld dat ik van haar had. Duizendmaal dank daarvoor!”

Dit eerste verhaal speelt zich af in Zweden. Wat spreekt u aan in Scandinavische misdaadromans?

TRACQUI: “Alles spreekt me aan in Scandinavische misdaadromans! De sombere en schemerige sfeer, de sneeuw die bloedvlekken zo goed doet uitkomen, het donkere bos waar op elk moment gevaar kan opduiken, de zwijgzame en vijandige mensen, de onuitgesproken dingen, wraak als existentiële drijfveer, de in mist gehulde dalen waar inteeltbevolkingen wegwijnen met vreselijke familiegeheimen... En zo zou ik nog wel even door kunnen gaan.”

Wat zijn uw belangrijkste invloeden?

TRACQUI: “Wat schrijvers betreft, heb ik een grote voorliefde voor Camilla Läckberg en Arnaldur Indridason, van wie ik heel wat romans heb verslonden. En natuurlijk mag ik de betreurde Stieg Larsson niet vergeten voor zijn fenomenale *Millennium*, waaruit ik enkele ideeën heb gehaald voor *De Offeraar*. Ter info: het is trouwens het personage Lisbeth Salander, meesterlijk vertolkt door Noomi Rapace in de verfilming van *Millennium*, dat aanleiding heeft gegeven tot de onverwoestbare Poppy Borghese, de terugkerende heldin van *Point Zéro* en de vervolgdelen.”

Sommige scènes kunnen ongemakkelijk zijn. Andere zijn echt griezelig. Heeft u geprobeerd om de lezer te laten huiveren? Is dat moeilijk in een stripverhaal?

TRACQUI: “Natuurlijk was dat de bedoeling. De etymologie van thriller is toch ‘huivering’? En ik zag mezelf niet echt op een suggestieve manier over autopsies praten, ter-

wijl ik bloemboeketten, veelkleurige pony’s en schattige katjes zou laten zien! Ik zou liegen als ik zou zeggen dat het makkelijk is, maar het is in ieder geval niet moeilijker in een strip dan in een roman, ook al is de aanpak niet dezelfde.”

Wat zijn de verschillen?

TRACQUI: “Het belangrijkste verschil zit hem volgens mij in het beperktere kader van het stripverhaal — wat het aantal pagina’s en vakjes per pagina betreft — en in de materiële structuur van het album, waardoor je bijvoorbeeld je cliffhangers zo veel mogelijk onderaan de oneven pagina’s moet plaatsen. Er komt dus veel voorbereidend werk bij kijken en het uitzetten van de bakens in het verhaal (de plotwendingen, de onthullingen, de actiescènes, enzovoort), wat vanaf het begin gebeurt, in de fase van het storyboard. In een roman heb je daarentegen helemaal geen last van dit soort beperkingen, waardoor er meer ruimte is voor improvisatie tijdens het schrijven.”

Uw reeks wordt samengevat als “3 albums, 3 moorden, 3 lijkschouwers”. Gaat het om drie volledig onafhankelijke verhalen?

TRACQUI: “*Autopsie* is inderdaad een conceptreeks met complete verhalen per album, met als enige rode draad een lijkschouwer als hoofdpersoon en een onderzoek dat wordt ondersteund door een of meer autopsie(s).”

Gaat u van locatie en sfeer veranderen?

TRACQUI: “Na de Zweedse bos-

sen van *De Offeraar* gaan we naar Chicago voor deel 2, getiteld *Bloody Sunday*, en vervolgens naar West-Australië voor deel 3, *Terug naar Innawanga*. Er zijn ook telkens andere tekenaars: Paolo Antiga voor deel 1 (met Francesca Follini als storyboardtekenaar), Jean Diaz voor deel 2 en het duo Philippe Vandaële en Zivorad Radivojevic voor deel 3. Antonino Giustoliano blijft echter de inkleurder, in ieder geval voor *Bloody Sunday*. Zijn werk op het gebied van sfeer is echt opmerkelijk.”

Krijgen de drie albums een voortzetting?

TRACQUI: “Ik zou deze reeks graag voortzetten, ik heb al drie of vier pitches klaar die alleen nog maar uitgewerkt hoeven te worden. Dat hangt natuurlijk niet alleen van mij af, en ook al is *De Offeraar* volgens de online recensies goed van start gegaan, we nemen toch even de tijd om erover na te denken. In afwachting daarvan heb ik genoeg te doen, want ik schrijf ook nog scenario’s voor *Orks & Goblins* nadat Jean-Luc Istin me heeft gevraagd om voor die reeks te schrijven.”

© Emmanuel Lafrogne

Complete heruitgave van de tiendelige reeks in drie integrale met dossiers. Deel 2 verschijnt dit najaar.

TEKENAARS

Yves Swolfs
Éric

SCENARIST

Yves Swolfs

UITVOERING

Hardcover, 160 pagina's
met dossier

PRIJS

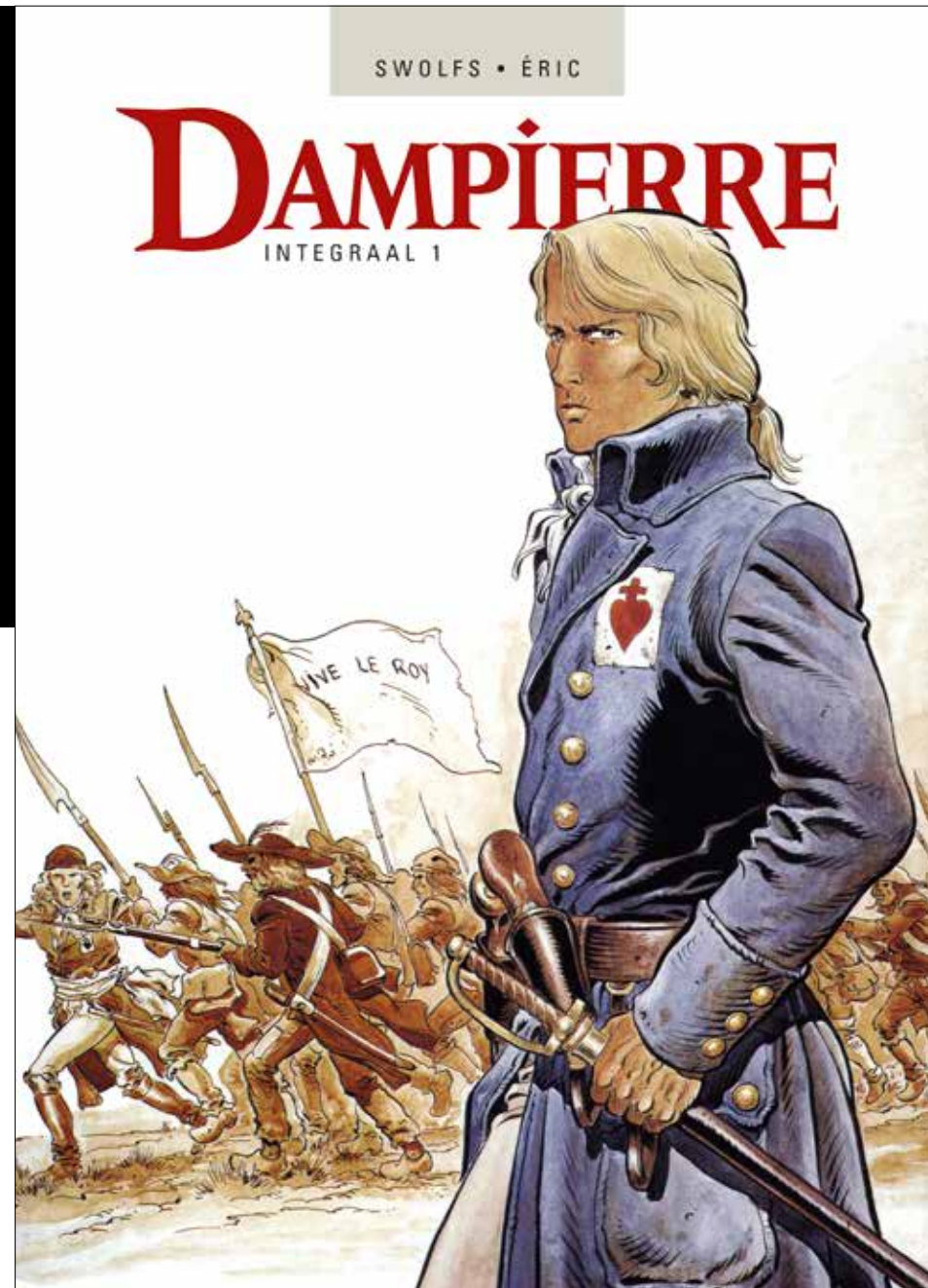
37,95 euro

ISBN

9789085528890

Frankrijk staat in brand! In Parijs zegeviert de Revolutie... maar in de Vendée verzet het volk zich. Als felle tegenstanders van de revolutionaire ideeën voelen de boeren uit de Vendée zich in hun religieuze tradities aangetast. Lamgeslagen door hongersnood en dienstplicht grijpen ze naar de wapens om voor hun vrijheid op te komen.

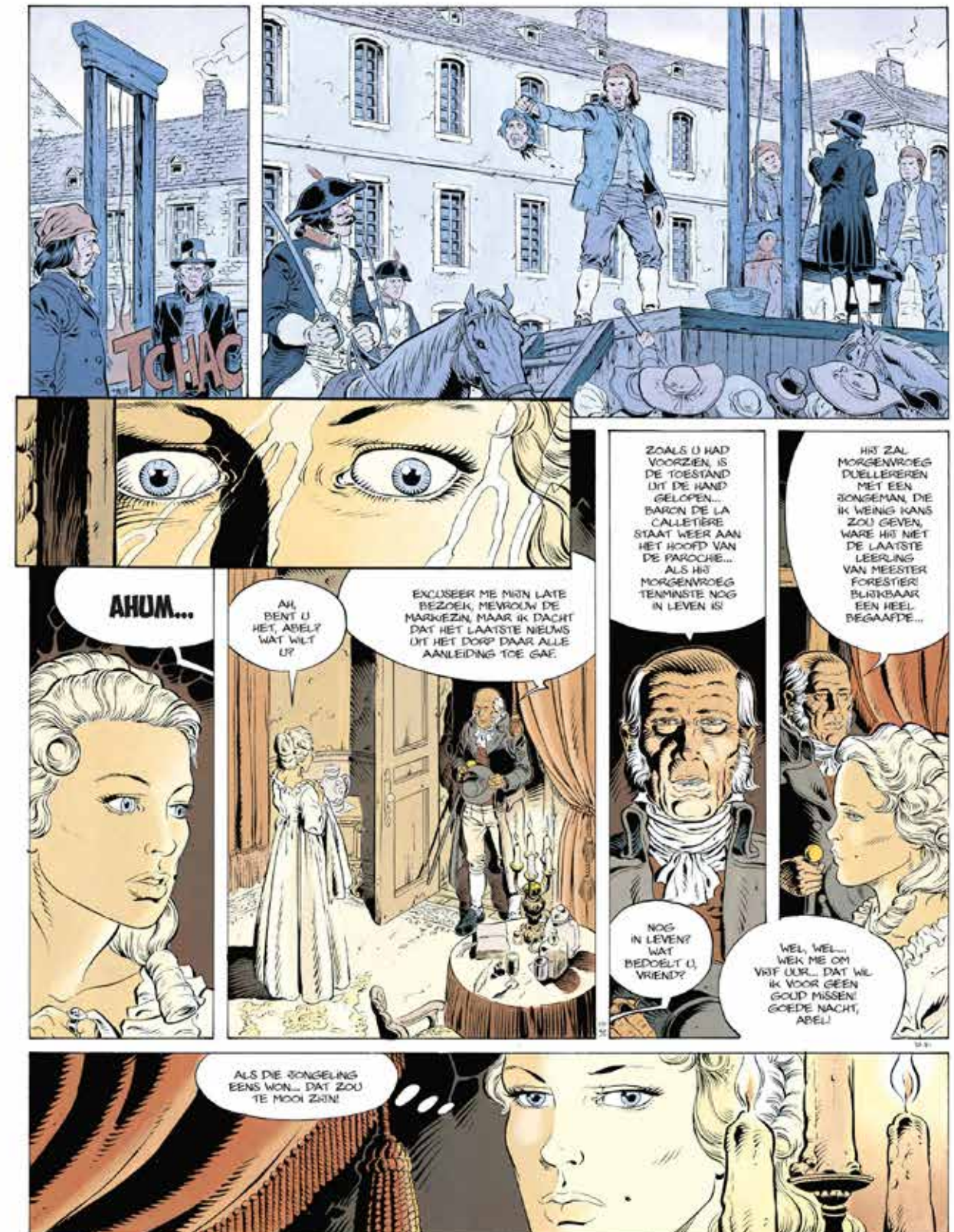
Beleef de strijd van de Royalisten tegen de Revolutionairen, de "witten" tegen de "blauwen". Leef mee met de onweerstaanbare opkomst van de jonge Dampierre. Ergens in de Vendée, in oktober 1792. Nadat hij naam en faam verwierf met de westernreeks *Durango* legde Yves Swolfs zich in de

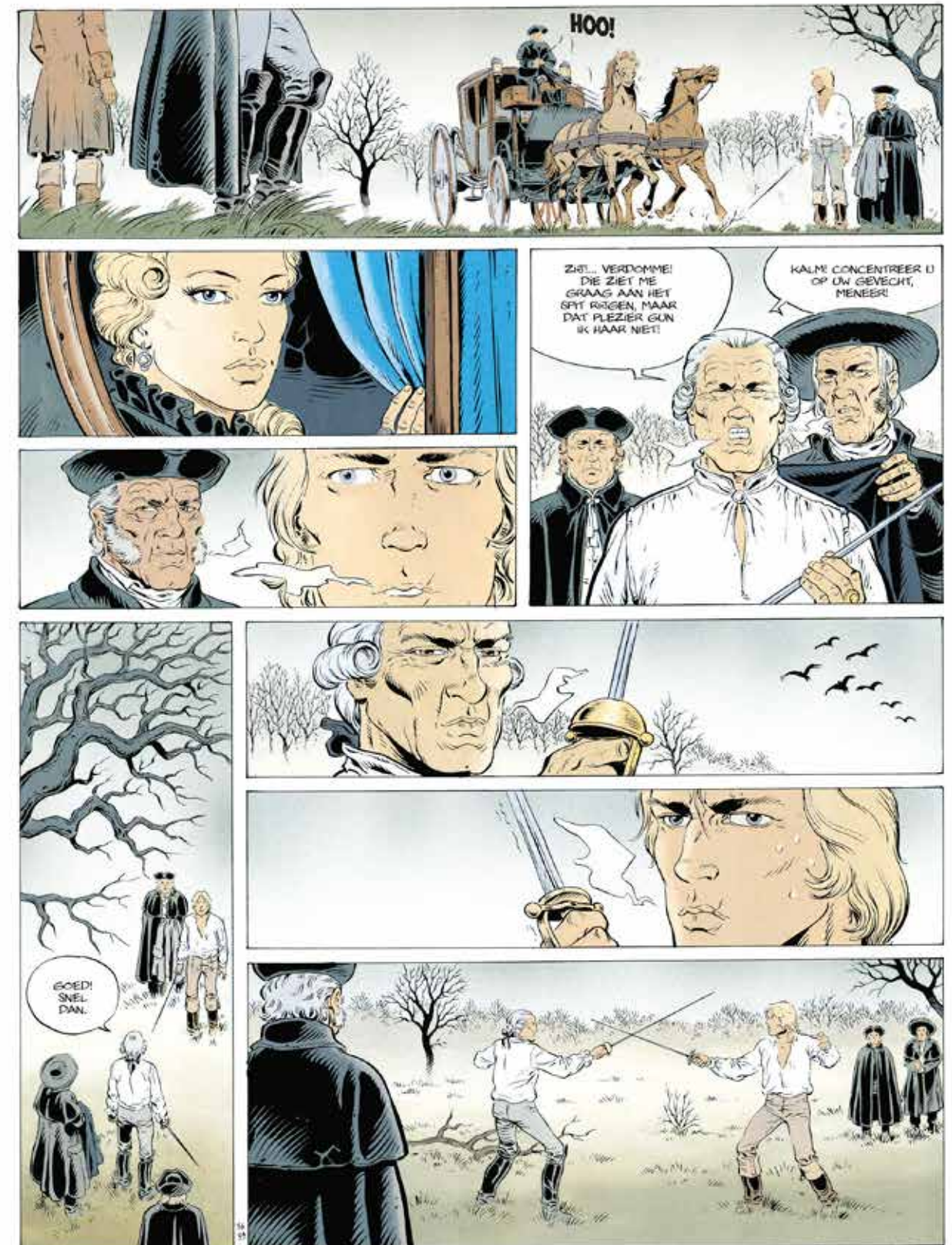

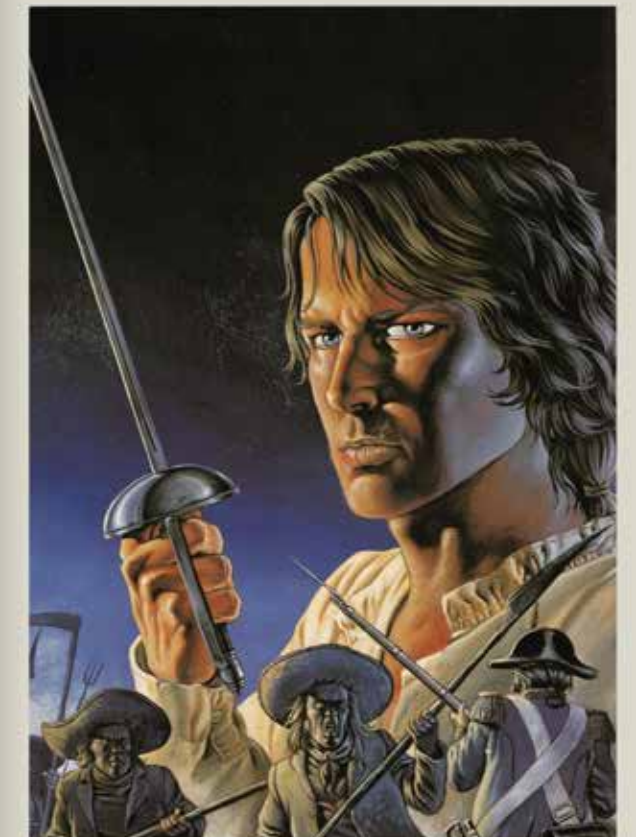
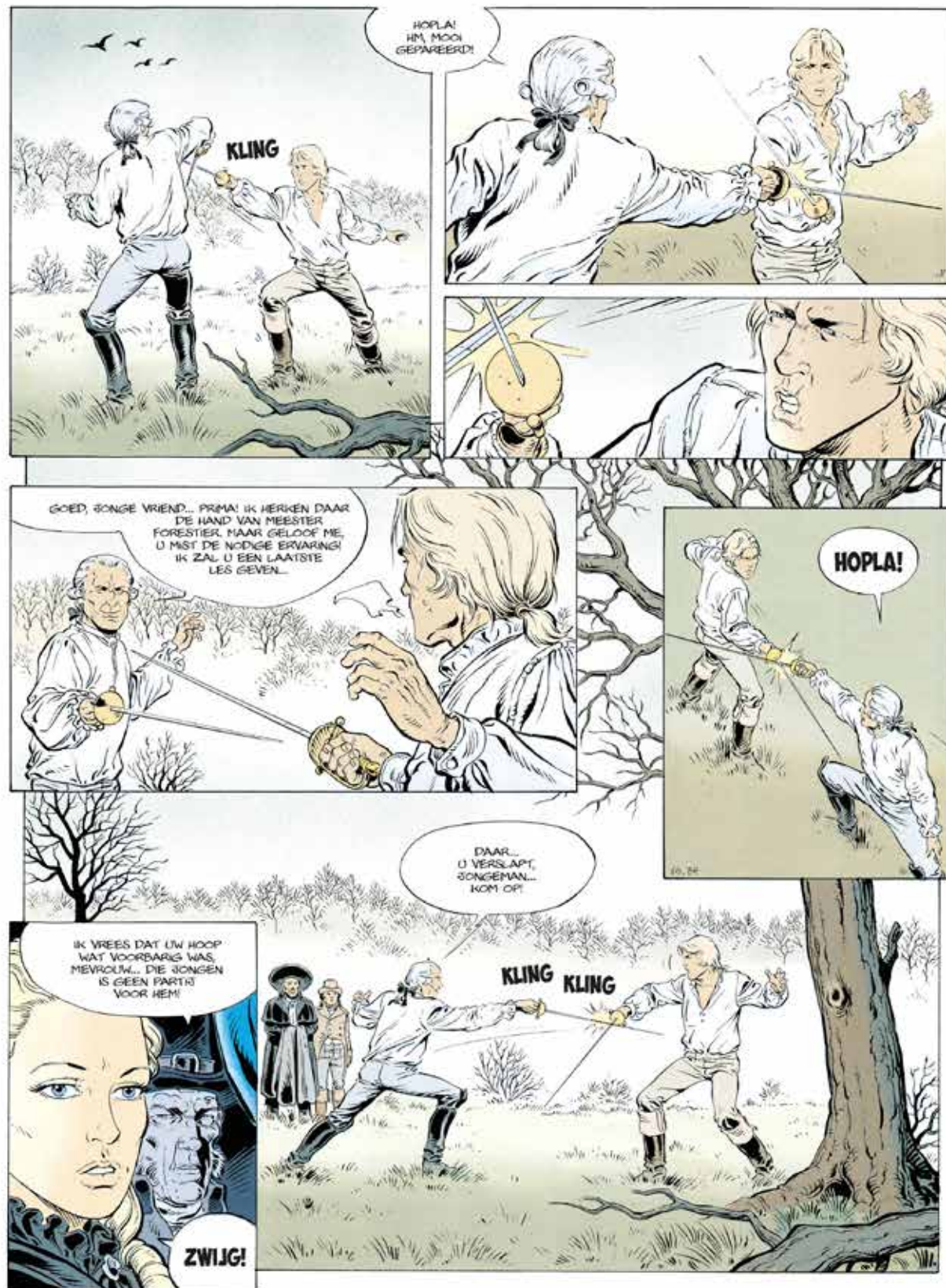
historische avonturenreeks *Dampierre* toe op de Franse geschiedenis. Samen met de tekenaars Éric (deel 3) en Pierre Legein (deel 4 tot 10) nodigt hij de lezer uit kennis te maken met deze tragische periode uit de geschiedenis van de Revolutie. Saga Uitgaven bundelt de

complete tiendelige reeks in drie integrale. In deze eerste integrale staan de verhalen *De Zwarte Dageraad*, *De Tijd der Overwinningen* en *De Geheime Boodschap*.

Fragment uit *Dampierre integraal 1*, nieuw in april 2026.

Slot van de futuristische actietrilogie door de auteurs van
Het Chimpansee-syndroom, *Genetiks™* en *Het Pelicaan-protocol*.

TEKENAAR
 Jean-Michel Ponzio

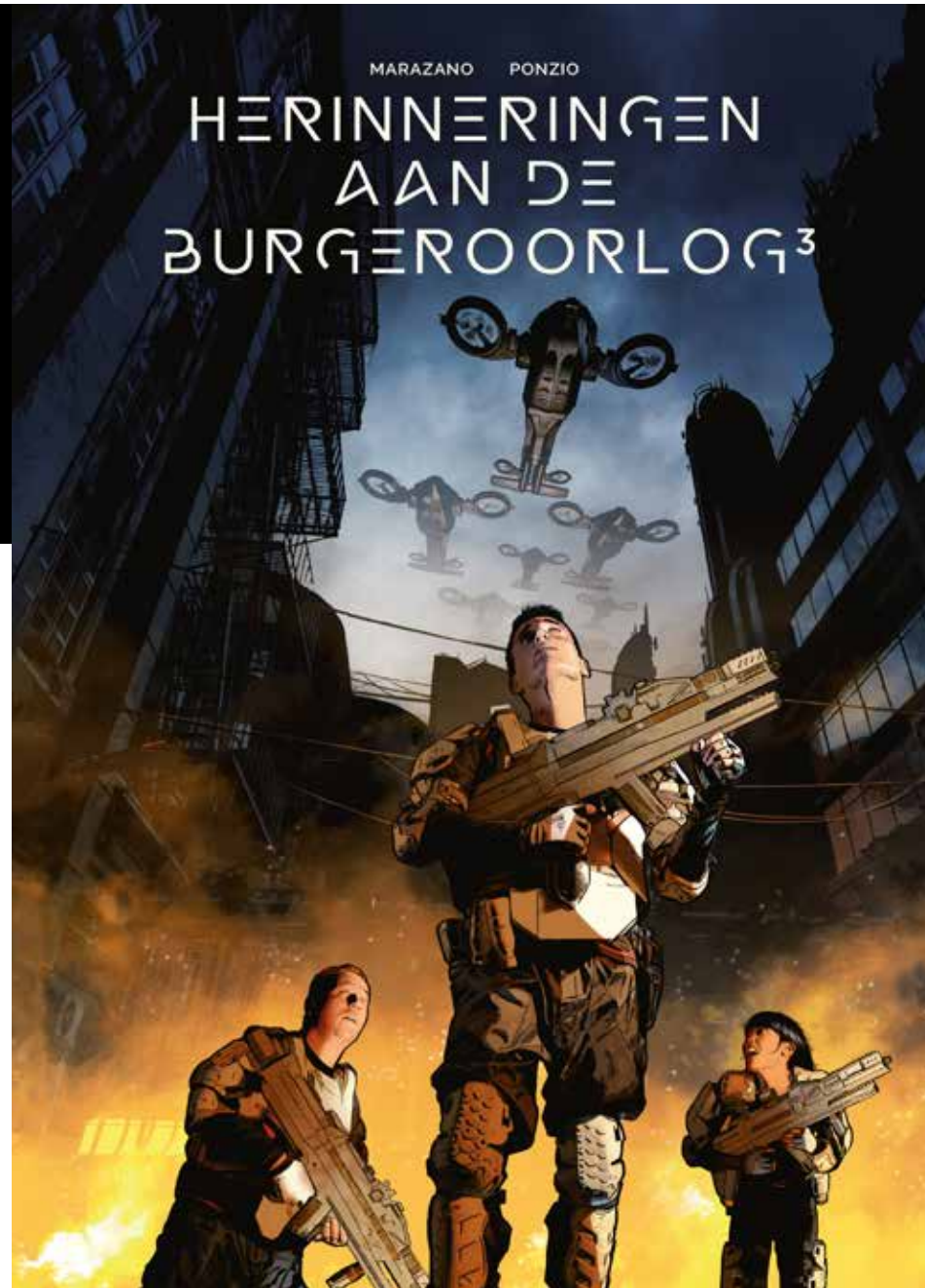
SCENARIST
 Richard Marazano

UITVOERING
 Hardcover, 56 pagina's

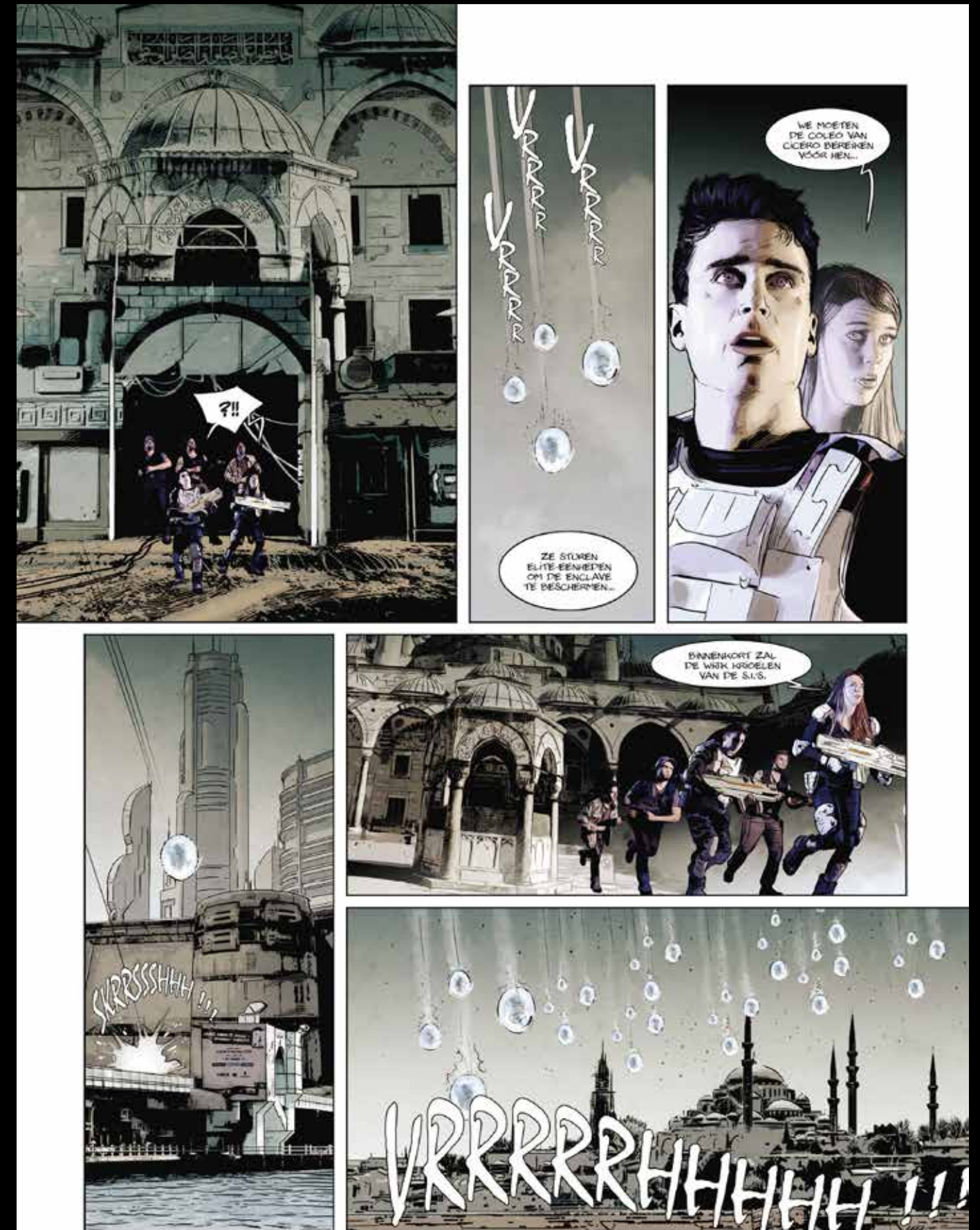
PRIJS
 22,95 euro

ISBN
 9789085528906

Onze wereld, in de nabije toekomst... De bevolking is verdeeld over enclaves – plaatsen voor rijke burgers – en buitengebieden – wetteloze zones waar de inwoners worden ‘gereguleerd’ door de Sectie Interventie. Vivian, hoofd van een van deze secties, heeft terugkerende nachtmerries waarin hij verantwoordelijk is voor de vernietiging van de Enclaves die hij moet beschermen... Tijdens een missie in een Territorium vangen Vivian en zijn sectie een illegaal die de komst aankondigt van een bevrijder van de verworpenen en uitgebuitenen: de Tiqqun.

Fragment uit *Herinneringen aan de Burgeroorlog 3*, nieuw in april 2026.

Compleet verhaal na *Oorlogswijn* en *Oorlogscrimineel*.

TEKENAAR
Francis Porcel

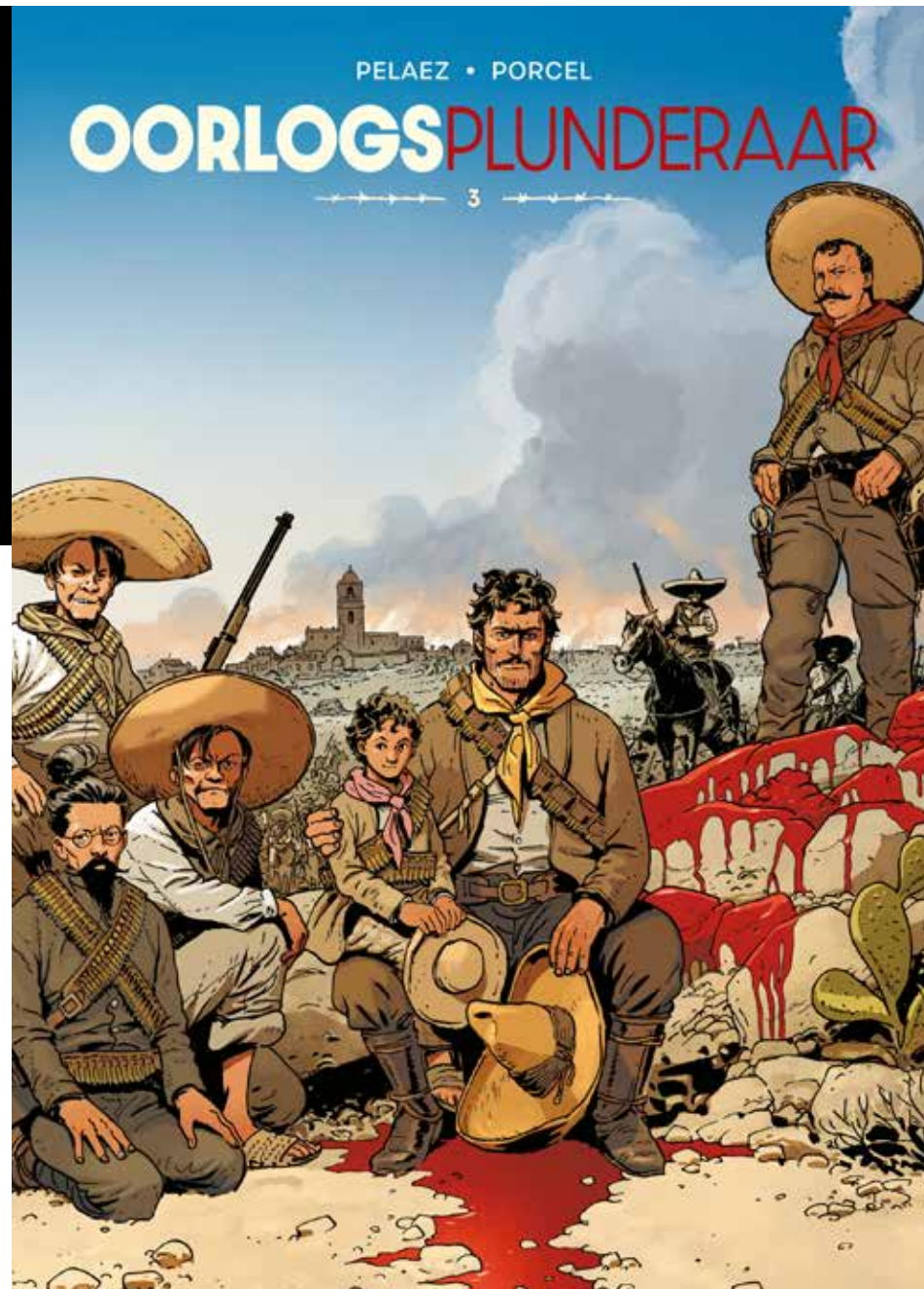
SCENARISTEN
Philippe Pelaez

UITVOERING
Hardcover, 56 pagina's

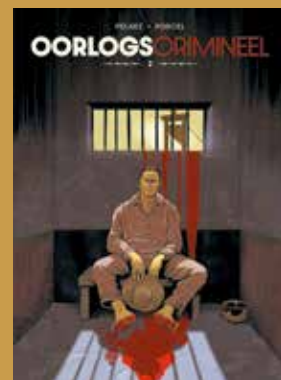
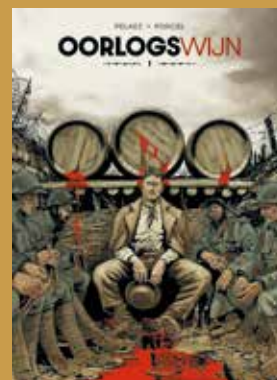
PRIJS
22,95 euro

ISBN
9789085528913

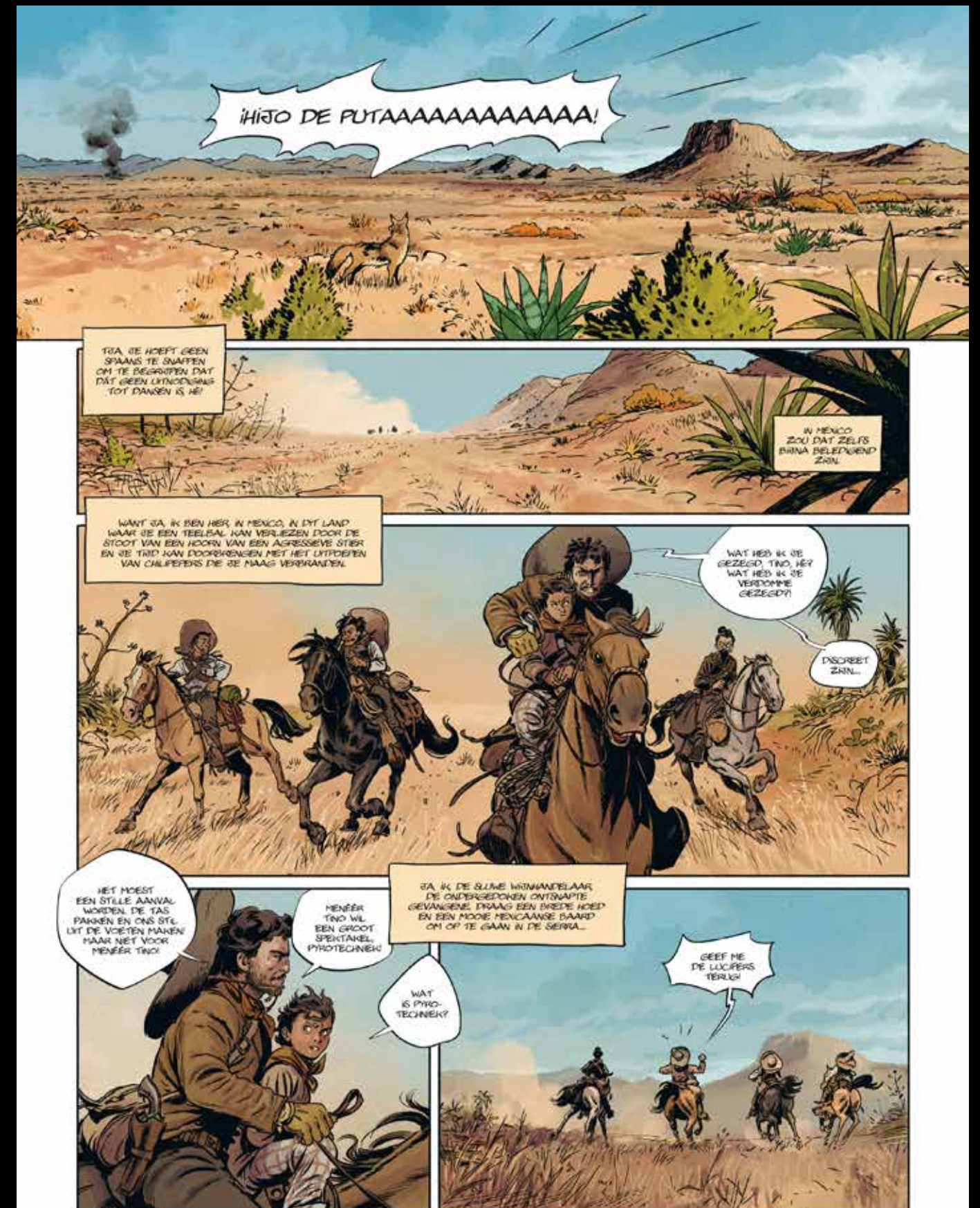
1916: Pancho Villa probeert de Amerikaanse stad Columbus te veroveren en wekt daarmee de woede van de gringo's! Achtervolgd door zowel de Amerikaanse troepen van generaal Pershing als het Mexicaanse leger, komen de revolutionair en zijn mannen een onverwachte bondgenoot tegen: Ferdinand Tirancourt! Na de loopgraven van de Eerste Wereldoorlog te hebben meegemaakt en vervolgens uit het bagno te zijn ontsnapt, zou de Fransman, aan het hoofd van een kleine bende plunders, Pancho misschien de wapens kunnen leveren die hij nodig heeft voor zijn revolutie...

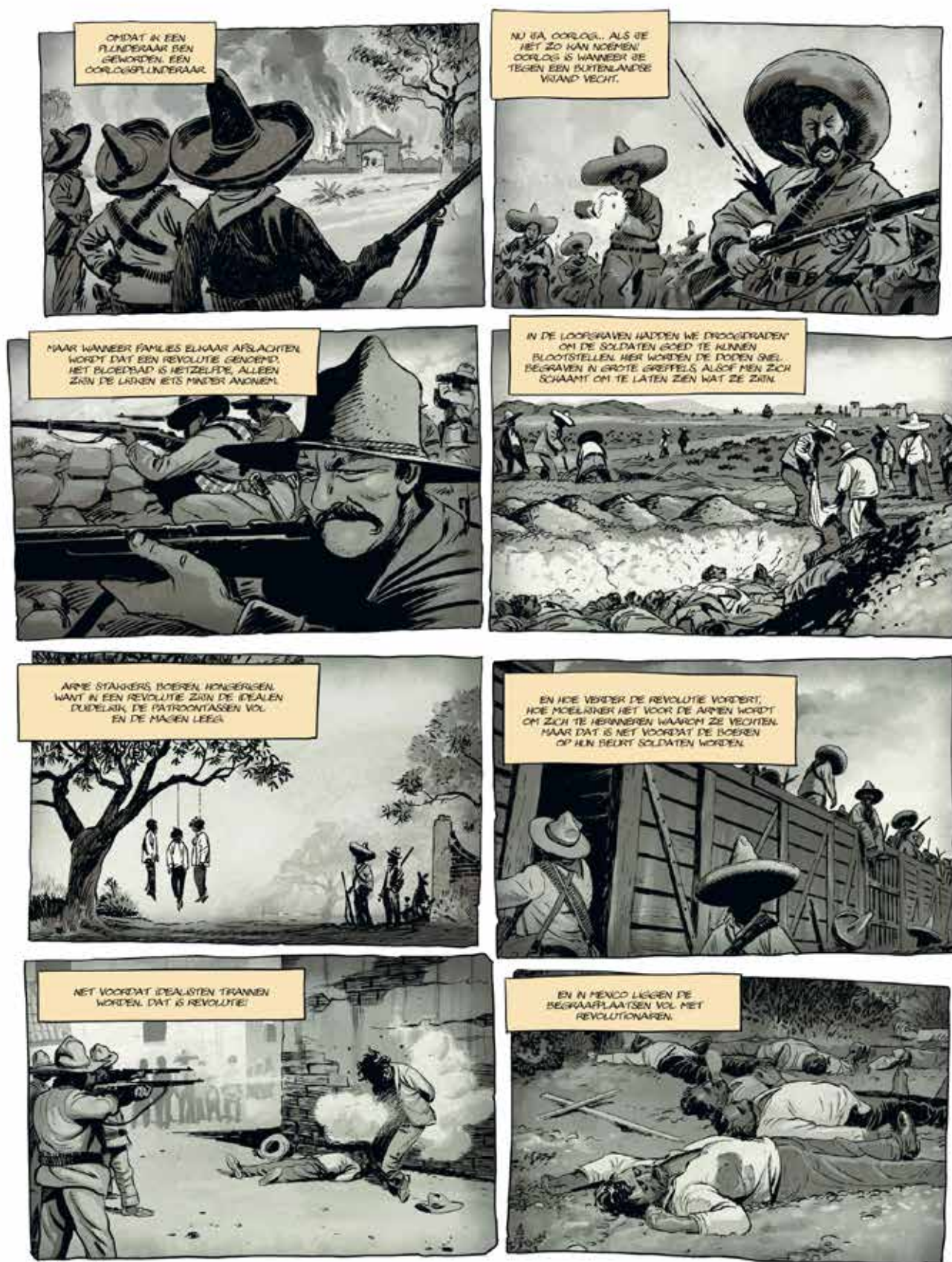

Eerder
verschenen
in deze
reeks.
Complete
verhalen per
album.

Fragment uit *Oorlogswijn 3: Oorlogsplunderaar*, nieuw in april 2026.

* PIRATESTRAND

* AMERIKANSE INVAL OP MEXICAANS GRONDGEBIED, BETER BEKEND ONDER DE NAAM "STRAVENREIDTJE", ONDER BEVEL VAN GENERAAL PERHINS.

De complete historische reeks in tien integrale met dossiers.

TEKENAAR

Gilles Chaillet
Thierry Lebreton

SCENARIST

Gilles Chaillet

UITVOERING

Hardcover, 164 pagina's
met dossier

PRIJS

37,95 euro

ISBN

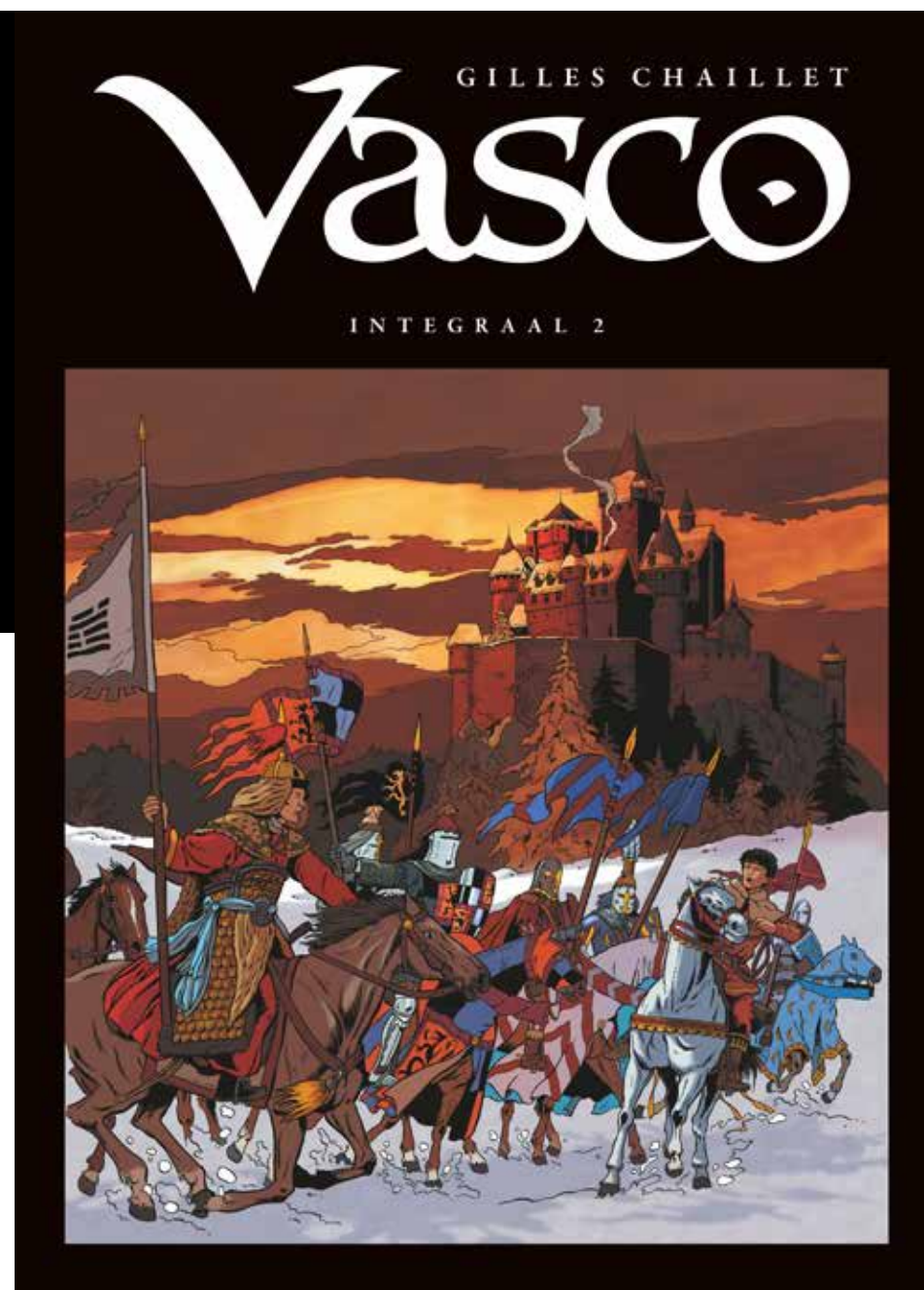
9789085528937

Vasco Baglioni, klerk bij een grote bank in Siena en een onvermoeibare reiziger, doorkruist in de veertiende eeuw de wegen en zeeën van het Westen en het Oosten. Terwijl zijn land de renaissance induikt, gaat de knappe Italiaan om met de groten der aarde en neemt hij, dankzij zijn status als bankier, deel aan de intriges in een wereld waarin geld reeds een drijvende kracht achter oorlogen is.

Het leven van Vasco is een ware epische roman waarin politieke en amoureuze intriges op een vrolijke manier realiteit en fictie, geschiedenis en avontuur vermengen in indrukwekkende decors. Vasco neemt ons mee naar Rome, Venetië,

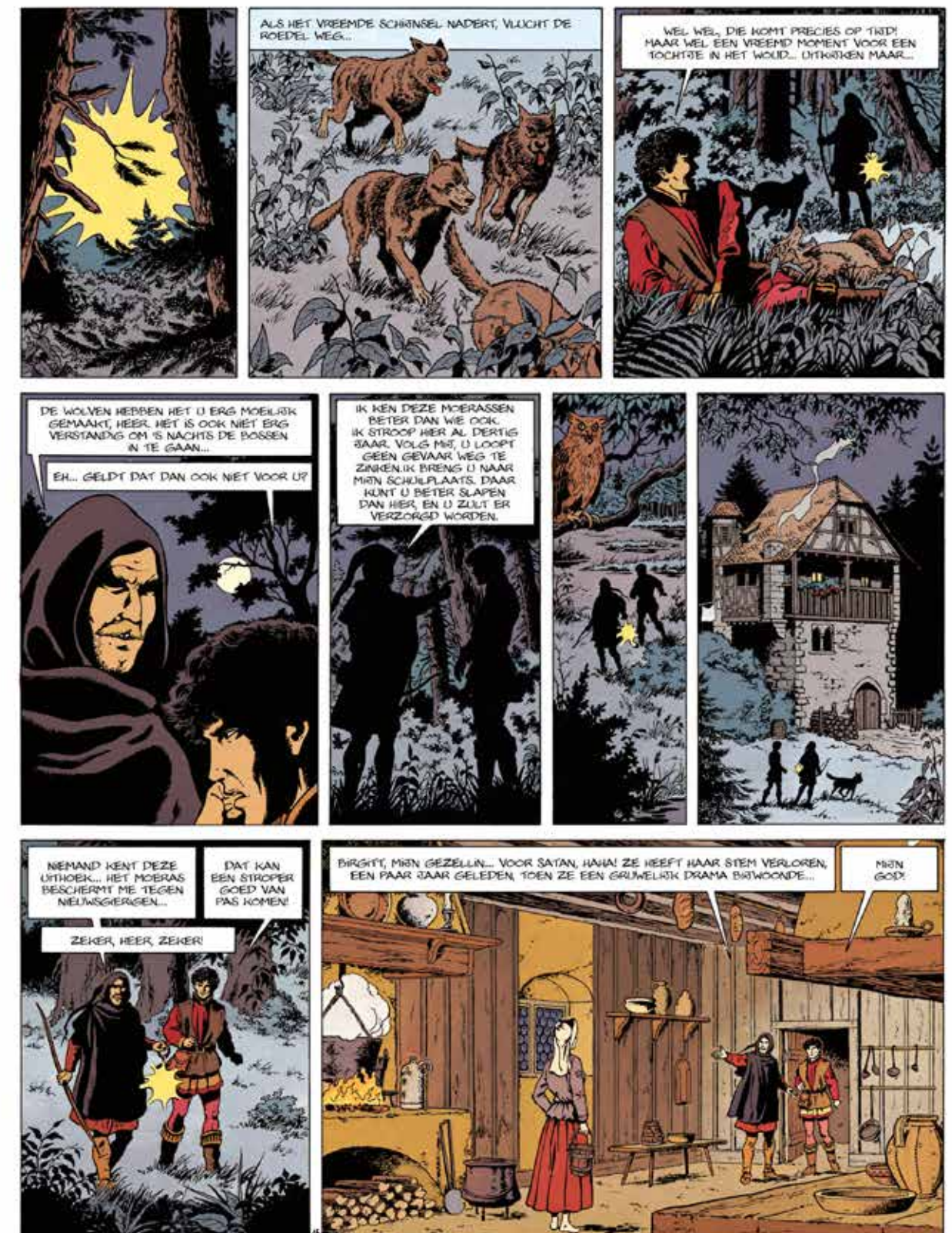
Parijs, Londen, Jeruzalem, Islamabad en Peking, plaatsen die prachtig zijn nagebouwd onder de pen en het penseel van Gilles Chaillet en Chantal Defachelle. Deze integrale uitgave bevat de verhalen *Het Voorgeborchte van de Nacht*,

De Baronnen en Schaduwen over Venetië, oftewel de reguliere delen 4 tot 6, een nooit eerder gepubliceerd dossier over Vasco en de bank, twee gags, unieke illustraties en een historisch hoofdstuk over krijgskunst, kruisbogen en wapens in de veertiende eeuw.

Fragment uit *Vasco integraal 2*, nieuw in april 2026.

Vasco: een middeleeuwse Largo Winch?

du Vreugde's heugte was
meer op de vreugde van men roepen. Het meen van de kleine *Largo Miti* van
Jean Van Houten en Philippe Truquet is misschien een voorbeeld van deze meening.
du Vreugde's een persoonlijke addresatie. *Largo Miti* van Henk van
onderwerp van het overtuigd dat deze *Tridit's* *Tridit's* moet gevonden, hebben
zijn bijdragen goed en deze vreugde was de vreugde van de bekeerling
van Van Houten: Het is misschien bewezen dat de paus de tijd van
de *Doni Compagnie* in *Spazio* onder de hand van Bernard de Gaudenzi
geïnterpreteerd. In die tijd was de pauselijke *Tridit's* die twee worden belien
dat de werkzaamheden van het paleis van Vreugde, echter niet zijn afgevoerd.
De paus vroeg daarom de bijdrage van de Indische hand. Toen ik me in die
periode bevond, heb ik de namen van de handlen die in die tijd in *Spazio*
geïnterpreteerd. De vreugde is de vreugde van de vreugde van de vreugde van
zijn *Tridit's*. De vreugde is de vreugde van de vreugde van de vreugde van
een handloosheid om te geven, was de *Vreugde* zijn bijdrage aan *Ridit's* met
zijn *handloos* *gevoel*."

[illegible]

Geld regeert de wereld

"De rechts Raad moest vaak de onvrede van de link sociaal-democratische en opkomende kapitalisten en de politieke of religieuze macht. Het mocht van de geloofwaardigheid afzien om een paar knippen naar de actualiteit te maken, ook al is deze relatie tussen financieel en politiek niet met een knip van een paar cent te maken. Het is daarom niet verwonderlijk dat Clara Zetkin in 1905 het volgende politiek advies aanvoert: *menk dat de andere twee vrouwen!* Maar hoe ver de financieel van het type en omgekeert om de huidige middelen van de kapitalisten die het financieel populair maken. Goed of slecht, geen enkel belang kan zonder geld worden uitgevoerd. Dat geldt vandaag, dat geldt ook vijfde honderd jaar. Financieel ligt in de middelen, en het eind het leek om te een van de middelen te trekken."

Booker T. Washington, *Up from Slavery*, 1891, pp. 100-101.

makke, want met een scherpe snuit, zeegt erover dat een
kruiper meer insidieus dan overkomen. En dat is altijd
meer insidieus in een ander.

Pijlen en botten

In de middeleeuwen kan men de kleinstijke kledij van de rij- en bloedsaad kleden op tal van verschillende manieren.
In reizen met een kruisritstogt legden de mannen eenzijdig de focus op het vechten op korte afstand met blanke wapens.
Niettemin kan men zijn rijkdom ook op afstand laten zien door met zijn handeling een kruiswoord te geven wapens. Over de handeling kunnen we kort zijn, want het is een wapen dat in de voorname en afgeleide eenmaal aanwezig is in Britse handen.

[illegible]

These authors indicated a specific time interval (10–15 min) for each activity and a decreasing percentage of time spent on each successive activity as the session progressed, as demonstrated in the following example:

stakke in De Ransener te weten aan te denken bijgelande.
Een handloofje kon makkelijk tweedehandsverkoop met
schieten en een goedkoop boogschieten kan nu paffen per minuut
meer met geen penninge afgeven. Wanneer hij in een wall
zonder te schieten zit, kan dan zelfs het dubbelt aantal zijn.
En kan leestloofje nog dat veel meer, meermalen vier boontje
[en lachen klinkt boogschietende]. Maar het schietraat kan de
hoofd met meer schieten. Bovendien kan je de leestloofje
in gepanzen, schietklokke toevallend laken, in schiedraat op
je gemak een in je plaats nemen, om niet iets te hebben.
En te schieten, hoef je zelfs geen van de trakkie niet te jagen.
Bij de handloofje moet de schietende de boog schiet zelf gepan-
zen bodem, en verspreiden ook de boogte is.

Begin?

[illegible]

Europa, hoewel nog gedomineerd als Reger Ricon (1210-1290) in zijn geschiedschrijving als een gedifferentieerde beschrijving geven van landen. Ondanks het feit is er in de laatste eeuw een weinig boek met vrienden in Europa en vermoedelijk is dit de verklaring waarom het van tijd tot tijd alomtegenwoordig op grotere schaal ingezet worden. In feite is er sprake van een nieuwe stijl: het streven naar de nieuwste

[illegible]

Belegungszeit

De belangstelling van studenten en leraren spreekt ten de overblijfsel ding en mag dus ook niet overblijfsel in middeleeuwse erprijzen. *Yama*. In *Het Overgebleven van de Nieuw* wordt de stad *Kanawa* door de Mingeon belangstelling, waarbij hij beschikt over belangstelling dat ook in *Yama* goed gekend is. *M...*

Een artbook barstensvol erotische illustraties van Jan Bosschaert.

TEKENAAR

Jan Bosschaert

UITVOERING

Hardcover, 56 pagina's

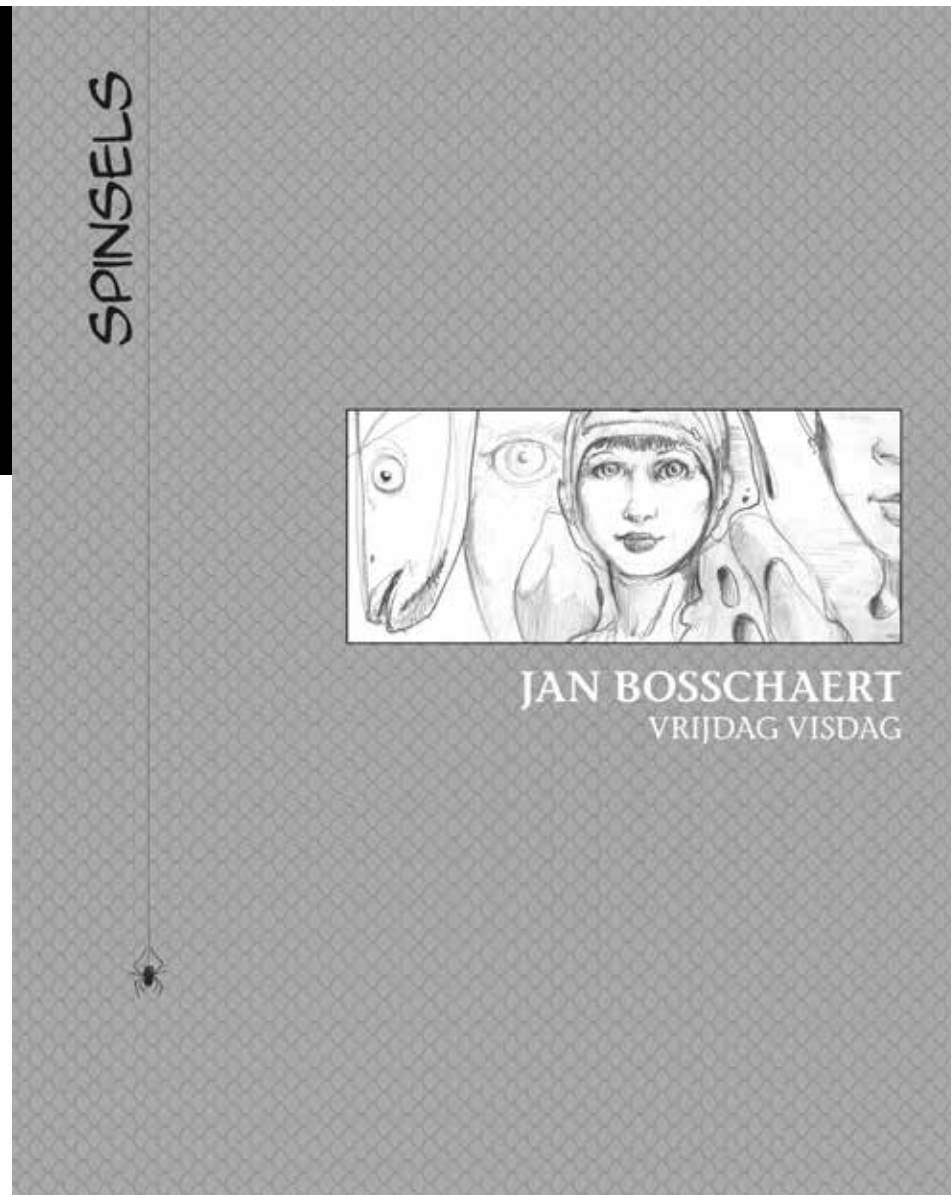
PRIJS

29,95 euro

ISBN

9789085528920

Op vrijdag trakteert Jan Bosschaert op vis... met vrouwen of mannen. Deze tweede *Spinsels* bundelt de mooiste selectie exclusieve potloodtekeningen van Bosschaerts illustratiereeks *Vrijdag Visdag* die hij de voorbije jaren op zijn sociale media presenteerde. Duik onder in Bosschaerts wereldje of spartel op het droge. Aan zijn lijn heb je altijd beet!

Fragmenten uit *Spinsels 2: Vrijdag Visdag*, nieuw in april 2026.

